

Marita Petersen:

Kirkjan er ekki sett til viks

— Er ónægðin so stór, ber alltið til at broyta raðfylgjuna aftur. Men tað má kunna gerast í semju. At fara at klandrast um hetta tæni hvørki skruðgonguni, kirkjuni ella løgtinginum

Sambært stýrisskipanarlógini er tað løgtingsformaðurin sum ger av, hvussu ólavsskruðgongan skal skipast.

Og tað var tað seinasta, Marita Petersen gjørdi, áðrenn hon læt hendað sess frá sær til Jógván I. Olsen.

Hvat sigur hon til ákærumar frá biski?

Skilji tað ikki

— Fyrst má eg siga, at eg skilji ikki at hann úttalar seg so harðliga. Og eg haldi tað vera ógvuliga óheppið, sigur hon.

Marita heldur, at biskup heldur átti at vent sær til formannskapin í løgtinginum, og har gjørt vart við síni sjónarmið. At fara at klandrast alment um hetta, heldur hon líta meining vera í.

Tað tæni hvørki skruðgonguni, kirkjuni ella løgtinginum, sigur hon.

Fylgt lógini

— Men skilir tú ikki, at biskup er ónægður við, at fremsta kirkjuliga umboð gongur heilt afturi á niggjunda plássi?

— Nei. Mín persónliga hugsan er, at øll sum eru við telja líka nógv. Eg eri ikki samd í, at vit skulu ganga eftir tign. Tað hevur ikki ligið til føroyingar at byta upp soleiðis.

— Men hví eru biskup settur so afturlaga?

— Nýggja lógin ásetir, at løgtingsformaðurin skal ganga fremst, og at løgmaður kemur honum á baki. So har er ikki so nógv at gera við.

— Og at biskup er settur aftur á niggjunda pláss er ikki fyri at seta kirkjuna afturum. Men hatta er tað,

sum formannskapurin helt vera frægastu loysnina.

— Hví tosaðu tit ikki við umboð fyri kirkjuna áðrenn endaliga avgerðin varð tikið?

— Tað bleiv so nógv at gera upp undir ólavssøkuna, at vit ikki fingur stundir til tað. Men hinvegin: Sambært lógini er tað okkara uppgáva at leggja skruðgonguna til rættis. Tað stendur ongastaðni, at kirkjan skal vera við. Prestarnir eru ikki ein gang nevndir í lógini.

Í semju

— Var tað semja um avgerðina í formannskapinum.

— Ja. Eg hevði tvey uppskot, og vit samdust um annað.

Hini umboðini í formannskapinum eru Anfinn Kallsberg, Ingeborg Vinther og Signar á Brúnni.

— Men hóast semja var um hetta í formannskapinum, so er endaliga ábyrgdin sjálvsagt mín, sigur Marita Petersen.

Kann broytast

Marita Petersen segði fyri ólavssøku, at raðfylgjan í ólavsskruðgonguni helst ikki skuldi vera nakað, sum verður broytt á hvørjum ári. Stendur hon fast við tað?

— Ja, eg haldi tað ikki vera rætt at broyta hetta of ofta. Men er ónægðin innan kirkjuna so stór sum tað letur til, so kann tað sjálfandi takast upp aftur. Allir partar mugu vera nøgdir við tann mátan, skruðgongan er skipað.

Marita Petersen hevði persónliga einki havt ímóti, at skruðgongan varð heilt bytt sundur, soleiðis at prestar og løgtingsmenn/embætismenn gingu heilt hvør sær.

— Skruðgonguna og kirkjugongdina á ólavssøku eiga vit avgjørt at varðveita. Men at broytt formin eitt sindur, hevði eg einki havt ímóti.

S-S-

Stórar broytingar í skruðgonguni

Donsku embætismenninir vórðu saman við biskupi settir longur aftur í røðina

Løgtingsformaðurin hevði hósdeginn fund við hini í formannskapinum — Anfinn Kallsberg, Ingeborg Vinther og Signar á Brúnni — um skruðgonguna á ólavssøku, og eftir fundin gjørdi Marita Petersen av, hvussu skruðgongan skuldi setast saman.

Hon valdi eina loysn, sum bar við sær, at skruðgongan var nógv øðrvísi, enn hon hevur verið undanfarnin ár. Løgtingsformaðurin og løgmaður eru sambært nýggju stýrisskipanarlógina mest tignarlugu persónarnir í samfelagnum, og tí var tað sjálvsagt, at teir gingu fremstir.

Meiri spenningur var um, hvør skuldi ganga næstur,

og hvar í røðini donsku embætismenninir og biskupur fóru at vera settir. Í blaðnum undan ólavssøku søgdu vit, at fleiri møguleikar høvdu verið nevndir, og løgtingsformaðurin valdi eina loysn, sum var nógv øðrvísi enn tað, sum hevur verið vanligt.

Aftan á løgtingsformannin gekk restin av formannskapinum í tinginum og stjórn á løgtingsskrivstovuni og aftaná løgmenn gingu allir landsstýrismenninir, Jóannes Eidesgaard varaløgmaður gekk í sporunum hjá løgmanni, og so kom Eilíf Samuelsen, sum er tann, ið hevur verið landsstýrismaður í longst tíðarskeið (umframt

at hava verið landsstýrismaður síðsta árið, var hann eisini í landsstýrinum, sum sat frá januar 1981 og til januar 1985).

Langt lopp frá Wahl

Aftan á formannskapin í tinginum komu tingmenninir alt eftir hvussu leingi teir hava verið tingmenn, og tað mundu vera fleiri, sum við at siggja tingmanna røðina stillislaga staðfestu, at tíðin gongur so ómetaliga skjótt, t. umframt Jógván Ingvarð Olsen eru tað nú menn av einum yngri ættarliði, sum eru teir, ið hava sitið longest á tingi. Her verður hugsað um Finn-boga Isaksen og Signar á Brúnni úr tjóðveldistlokkinum og Óla Breckmann úr fólkalokkinum.

Ríkisumboðsmannasætið hevur ikki somu tign, sum tað hevur havt. Nógv vatn er runnið í Havnar, síðani Føroyar fingur heimastýrið, og umsitingarlugu uppgávurnar og heimildirnar at taka avgerðir so við og við vórðu fluttar úr amtmansborgini og oman í løgtingið ella út í Tinganes.

Ófta verður sagt, at nú hava danir tikið alt valdið aftur, sum teir gøvu føroyingum heimild at fáa, tá skipanin við heimastýri varð sett í gildi, men hetta sást í hvussu so er ikki á skruðgonguni. Í henni varð ríkisumboðsmannsembætið sett aftur um alt tað umsitingarluga valdið í Føroyum.

Vibeke Larsen sá glað og smilandi út, har hon gekk undir liðini á Óla Breckmann. Men tað er púra vist, at tað er langt lopp frá tíðini, tá kórleidarin á tinghúsvøllum biðaði at sláa fyrstu taktina, til hann sá fjarðarnar

í hógvuni hjá Mogens Wahl, sum saman við løgmanni gekk fremstur, og so til nútíðina, tá ríkisumboðsmannin er konufólk og gongur so fryntlig og smilandi aftan á teimum, sum mynda føroyska myndugleikan.

Fútin saman við Heina

Aftan á ríkisumboðsmannin gingu biskupur, fútin og dómarin, og aftastir á embætismannasíðuni komu prestarnir.

Óli Breckmann fylgdist við ríkisumboðsmanninum og Sverre Midjord fylgdist við biskupi. Sambært listanum, sum løgtingsformaðurin hevði latið fjølrítt skuldi Vilhelm Johannesen, sum hevur sitið á tingið síðani 1980, fylgiast við Nepper-Christensen, fúta, og Heini O. Heinesen, sum saman við Henriki Old og Torduri Niclasen hevur sitið á tingi síðani 1984, skuldi fylgiast við dómaranum.

Vilhelm Johannesen hevði forfall, og tað hevði við sær, at allir tingmenninir fluttu eitt pláss fram. Heini O. Heinesen kom tí at fylgiast við fútanum bæði í og úr kirkjuni! Í sambandinum komu nógvar viðmerkingar, bæði undir skruðgonguni og eisini mundi tað ikki vera púra sørt seinni um dagin. Viðmerkingarnar snúðu seg eitt nú um, um fútin mundi hava hondjörmini klar, og um prátið teirra millum mundi snúgvast seg um spreinging og spreingiloyvi!

-nes

KOYRIKORT

Privat
sum vinnuligt
— so er tað ...

KOYRISKÚLIN Á ARGJUM

Ring og bið um tíð
12270 / 86680